

[Bente Nielsen]

hedsmæssig skadevirkning forbundet med at drikke komælk.

Hvad er den saglige begrundelse for at nedlægge disse to små bornholmske forbrændingsanlæg, uden at man på tidspunktet for nedlæggelsen har et andet og bedre alternativ til at blive af med det affald, de to forbrændingsanlæg hidtil har taget sig af?

Spørgeren tvivler på, at det er ministerens opfattelse, at en traditionel, gammeldags losseplads er mindre forurenende for det omgivende miljø.

Svar (21/2 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Bornholms amtsråd gav i maj 1985 påbud om lukning af I/S Bornholm Forbrændingsselskabs anlæg til forbrænding af affald i Poulsker og påbud om miljømæssige forbedringer på anlægget i Klemensker.

Amtsrådet havde på det tidspunkt allerede i længere tid behandlet en miljøsag omkring Poulskeranlægget, som har givet anledning til problemer og klager på grund af et meget stort partikeludslip, og i juli 1984 varslede amtet påbud om forbedringer på anlægget, herunder en væsentlig nedbringelse af partikelemissionen.

Da det ikke var lykkedes selskabet at få nedbragt denne partikelemission til et acceptabelt niveau, indgik en lukning af anlægget pr. 1. september 1985 i de planer, som forbrændingsselskabet udarbejdede i begyndelsen af 1985 efter anmodning fra miljøstyrelsen i forbindelse med opfølgningen af styrelsens dioxinrapport fra december 1984.

Amtets ovennævnte påbud byggede således på forslag fra forbrændingsselskabet.

Selskabets plan forudsatte endvidere, at det overskydende affald, som ikke kunne forbrændes på Klemenskeranlægget, kunne modtages i Rønne kommune. Amtsrådet har oplyst over for miljøstyrelsen, at dette affald indtil videre deponeres på Rønne kommunes miljøgodkendte affaldsdeponi.

Der er som nævnt ikke meddelt påbud om lukning af Klemenskeranlægget.

Miljøstyrelsen er imidlertid bekendt med, at selskabet selv overvejer at lukke anlægget senest juni 1987, idet selskabet har tilkend-

givet en erkendelse af, at der ikke er teknisk-økonomisk basis for at opnå en miljøgodkendelse af anlægget.

Forbrændingsselskabets to anlæg i Poulsker og Klemensker er knap 20 år gamle og har en kapacitet på kun 2 tons affald i timen hver. Såvel driftsformen med daglige opstarter som konstruktion og udstyr må i dag anses for at være utidssvarende, og der findes ikke mulighed for at afsætte den producerede varme.

Det er miljøstyrelsens opfattelse, at dels styrelsens dioxinredegørelse fra december 1984, hvori de to anlæg var placeret i den mest belastende gruppe, og dels det tilsagn om en kommende bekendtgørelse og vejledning, som miljøministeren gav ved folketingets behandling i maj 1984 af forslag B 4 til beslutning om miljøgodkendelse af alle ældre affaldsforbrændingsanlæg, givetvis har medvirket til, at selskabet nøjere har vurderet de to anlægs overlevelsesmuligheder.

De 5 kommunalbestyrelser på Bornholm arbejder nu på at finde en fælles kommunal, varig løsning på affaldsproblemerne på øen. Der satses især på sortering og øget genanvendelse, og de fremtidige planer vedrørende affaldsstrukturen omfatter ikke fortsat drift af de to gamle anlæg.«

Spørgeren har naturligvis fuldstændig ret i, at jeg ikke finder en »traditionel, gammeldags losseplads« miljømæssigt forsvarlig.

Jeg er enig med både Bornholms amtsråd og miljøstyrelsen i, at såvel forbrænding som deponering af affald skal foregå under kontrollerede forhold, og jeg har forstået, at dette netop er baggrunden for at overføre affald fra Poulskeranlægget til Rønnes miljøgodkendte affaldsdeponi.

Spm. nr. S 717

Til *industriministeren* (14/2 86) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor teknologirådet på trods af teknologistyrelsens anbefaling har afslået en ansøgning fra Foreningen af Danske Biologer om støtte til en oplysningskampagne om genteknologi?«

Begrundelse

Ifølge miljøministerens redegørelse til folketinget under den netop afholdte forespørg-